Başkanın Kaleminden

Mükemmel doğası, yeşili, tarihi, coğrafyası ve kültürel değerleri ile Beydağ'ımızı en iyi seviyeye getirmek için Beydağ Belediyesi olarak gece gündüz tüm enerjimizle çalışmaya devam ediyor ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Tunç SOYER'in de destekleriyle ilçemiz için sürekli çalışıyoruz.

Tarımdan turizme, kültürden doğa güzelliklerine birbirinden farklı özellikleri içinde barındıran ilçemizi, uzun vadede daha da ileri taşıyarak Beydağ ismini tüm Türkiye'ye duyuracağız. Beydağ Belediyesi olarak ilk günden bu yana Beydağ'ın daha iyi yerlere gelmesi için çalışıyoruz. Kıymetli çalışma arkadaşlarımla birlikte tek amacımız Beydağ'ın güzelleşmesi...

Kaya Mezarları, Pilav Tepe, İn Tepe, Cin Tepe, Beyler Tepesi'nde bulunan Tümülüsler gösteriyor ki tarihin derinliklerinde Lidyalılar ilçemizde egemendiler. Lidyalılar için yapılan Tümülüslerden de anladığımız üzere eski zamanlardan bu yana Beydağ önemli bir yerleşim yeri olarak kullanılmıştır.

Beydağ Barajı, Beydağ Kalesi, Beyköy ve kültürel değerlerimiz ile ilçemiz son zamanlarda turizm açısından aranan yerlerden biri oldu.

Yeşilin en güzel tonuyla, binlerce yıllık tarihiyle, eşsiz güzelliğiyle kapılarımız herkese açık. Bu anlamda "Mutlu Beydağ " diye çıktığımız bu yolda siz değerli misafirlerimizi de ilçemizde ağırlamaktan onur duyacağız...

İlçemiz; alt ve üst yapısıyla kalkınsın, insanımıza, geçmişimize, tarihimize yakışır bir kalite ve kimlik kazansın istiyoruz. Ve tüm bunları bir an önce elde etmek için insanımızın yaşam kalitesini arttırarak geleneklerimize bağlı, doğasını koruyan, önce insan anlayışı ile hareket eden, planlı, projeli ve eşit hizmet anlayışını ilke edinen bir kent olmak en büyük hedefimizdir.

Sevgi ve saygılarımla...

FERİDUN YILMAZLAR
BEYDAĞ BELEDİYE BAŞKANI

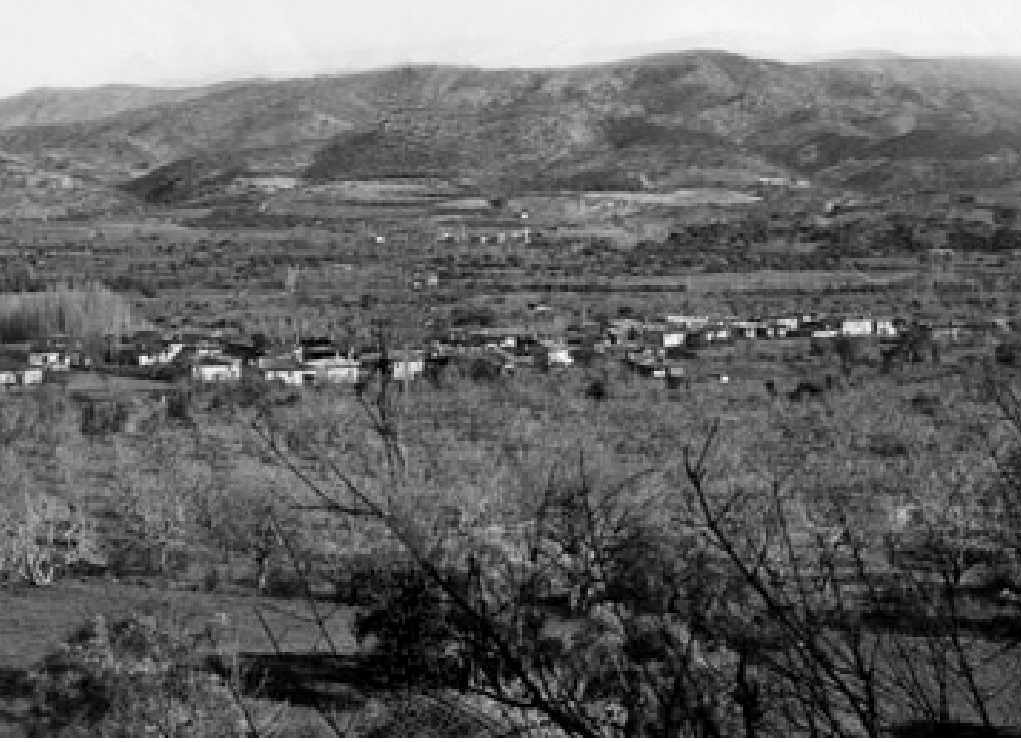

İlçemizin Tarihi

Beydağ; 04 Temmuz 1987 tarihinde ilçe olmuştur.

Kaystros (Küçük Menderes) ırmağı, Kiraz İlçesi topraklarından doğar, hafif bir yay çizerek Beydağ'dan Ödemiş'e doğru uzanır. Eskiden beri suladığı ova onun adıyla anılmıştır. Mevsimine göre taşar, çevresini kaplar, iki kıyısını da yeşertir, bolluk getirir. Mart ayında tarımsal hareketlenme başlar, toprak canlanır. Bu verimli ovanın kuzeyine, adı tarihte türlü mitolojik öykülere karışmış Tmolos (Bozdağlar), güneyini ise Messogis (Aydın Dağları) çevirir. Ovanın belgelendirilen tarihi M.Ö. 3000'de başlayan eski Tunç Çağı'na kadar çıkmaktadır. Daha eski devirlere ait bilimsel çalışma yapılmadığından, daha öncesi bilinmemektedir. Bölge sırasıyla Hititler, Frigler, Kimmerier ve Lidyalılar'ın egemenliğine girmiştir. M.Ö. 546'da doğudan gelen Persler, Lydia egemenliğine son verdiler. Yukarı Kaystros vadisi M.Ö. 334'de Mekodonya Kralı İskender'in eline geçti. Daha sonra birçok el değiştiren ova M.Ö. 133'de Roma egemenliğine girdi. Bu dönemde parlak olmayan günler, depremler ve hastalıklar yaşandı. M.S. 395'de Kilbianos ovası Bizans İmparatorluğu'nun Thracessien Theme'si içinde kaldı. Bizans'la birlikte M.S. IV. yüzyılda peganizim inançları yasaklanarak, Hıristiyanlık Kilbianos ovasındaki Pyrgion (Birgi), Koloe (Kiraz), Palaiopolis (Beydağ), Hypaipa (Günlüce), Nikaia gibi kentlerde piskoposluk kuruldu.

Beydağ İlçesi'nin ne zaman ve kimler tarafından kurulduğunu bugüne kadar tam olarak saptanamamıştır. Ancak bu konuda yapılan çeşitli araştırmalardan Beydağ'ın Bizanslar döneminde mevcut olduğu ve o zamanki isminin Palaiapolis olduğu anlaşılmaktadır. Palaiapolis sözcüğü Yunancada Eskişehir anlamına gelmektedir. Şehrin kelime anlamı bakımından Bizanslar döneminde de olduğu anlaşılmaktadır. Prof. WİLLİAM M. Ramsey'in "Anadolu Tarihi Coğrafyası" isimli eserine göre, M.S. 451 yılındaki Bizans Cholcedon Meclisi kayıtlarında şehrin ismi Palaiapolis olarak geçmektedir. Yine aynı eserde Palaiapolis kentini kuranların Kilbia'lılar olabileceği belirtilmektedir. Ancak bu bilgi de kesin değildir. 13. yüzyıla kadar Bizanslılar'ın idaresinde kalan şehir daha sonra Türklerin hücumuna uğramış, önce Aydın Oğullarının, 1426 yılından sonra da Osmanlı Devleti'nin yönetimine girmiştir. Palaiapolis sözcüğü Türkler tarafından BALYAMBOLU şeklinde telaffuz edilmiştir.

17. yüzyılda burayı ziyaret eden Evliya Çelebi seyahatnamesinde şu bilgileri vermiştir. "Burası Aydın toprağında 150 akçe şerif kazadır. Nahiyeleri yedi köydür. Bir kasabası, bağ ve bahçeli bir dağ eteğinde, 300 evli, bir camili, bir han ve hamamlı, birkaç dükkanlı kasabadır. Haftada büyük bir pazarı olur. Pamuk ipliği, pamuk bezi ve dimisi meşhurdur. Biyan kökü çok olduğundan buraya Biyanbol adı verilmiştir."

04 Temmuz 1987 Tarihine kadar Ödemiş'e bağlı Bucak durumunda olan Beydağ bu tarihten itibaren kent yaşamını ilçe olarak sürdürmeye başlamıştır. Balyambolu 19. yy ikinci yarısı ortalarında gelişmekte olan kazalardandır. 1982 yılı İsmail Cevit'in Salnamesinde Ödemiş kazasının güneydoğusunda, kuzeyinde Kales nahiyesi, doğusunda Eleşar kazası, güneyinde Nazilli kazası, batısında ise Ödemiş ile sınırlı olduğu 17 köyünün bulunduğu ve nüfusunun 5687 olduğu yazılıdır. İlçe daha sonraları güneyindeki dağlara izafeten BEYDAĞ adını almıştır. 1867'de çıkarılan Vilayetler İdare Kanunuyla Keles, Balyambolu, Birgi Bucak durumuna getirilerek Ödemiş Kazasına bağlandı.

15 Mayıs 1919'da İzmir' in Yunanlılarca işgali üzerine Ödemiş'te Kuvayı Milliye kuruldu. Hacı İlyas cephesin çökmesi ve 1 Haziran 1919'da Ödemiş'in işgali üzerine ovada efe, zeybekler ve halk yeni cepheler oluşturdu. Bozdağ, Kaymakçı, Çaylı, Köseler, Halkapınar, Beydağ, Bademli ve Mendegüme'de açılan cephelerle Yunanlılar'a bir yıla yakın kayıplar verdirildi. Zamanla bölgede cepheler dağıldı, Yunanlılar Beydağ'a kadar girdi. Gerilla tipi yıpratma muharebelerinin yerine düzenli ve disiplinli Türk Ordusunun muharebeleri aldı.

30 Ağustos 1922'deki Büyük Zaferden sonra Yunanlılar 1 Eylül'den başlayarak yöreyi terk ettiler ve 3 Eylül 1922'de de tamamen Ödemiş'ten ayrıldılar.

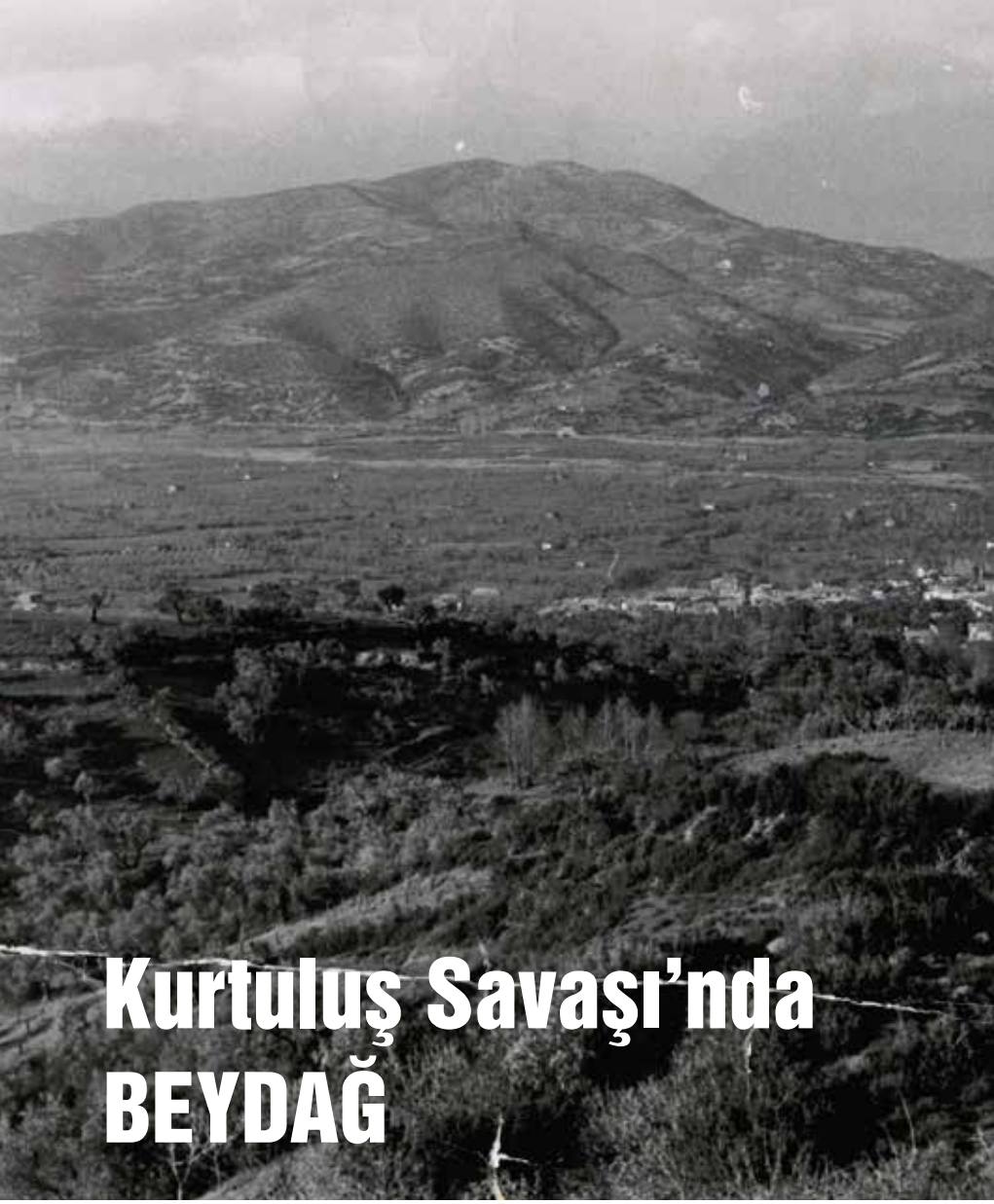

Kurtuluş Savaşı'nda BEYDAĞ

15 Mayıs 1919'da İzmir'in işgali karşısında İstanbul'un ve Damat Ferit Paşa Hükümeti'nin tutumu ibret vericiydi. Tamamen teslimiyetçi ve tüm ümitlerini İngiltere'ye yaranma siyasetine bağlayan İstanbul yönetimi, ülke genelinde hüsrana neden olmuştu. Yıllarca Osmanlı Devleti'ne tabi olarak yaşamış bir milletin; Yunanların ve işbirlikçilerinin İzmir ve çevresinde giriştiği eylemler, Anadolu'nun fethedildiği izlenimini yaratıyordu. İşgalin büyük devletler desteğiyle Yunanlar tarafından gerçekleştirilmesi Türk halkına çok daha ağır gelmiştir.

Yunanlar geçici bir işgal için değil, kalıcı bir ilhak için geldiklerini her davranışlarıyla hissettiriyorlardı. Ege Denizi'nin iki yakasını birleştirerek Batı Anadolu ve Ege adalarını içine alan büyük Yunanistan'ı kurarak Megola İdea'yı, yani Bizans İmparatorluğu'nun

geçmişteki ihtişamını yeniden canlandırma hayalini gerçekleştirmeye çalışıyorlardı. Bu hayali gerçekleştirmek için Yunan Ordusu üç koldan Ege Bölgesi'nin içlerine doğru ilerliyordu. Birinci yön Gediz Vadisi üzerinden Menemen, Manisa, Turgutlu, Salihli ve Alaşehir'di. İkinci yön Küçük Menderes Vadisi üzerinde Torbalı, Bayındır, Tire, Ödemiş yoluydu. Üçüncü yön ise güneyde büyük Menderes Vadisi üzerinden Aydın'dı. Yunan Ordusu'nun 27 Mayıs 1919'da Aydın'ı işgali, çevredeki halkta büyük bir telaşa ve heyecana neden olmuştur. Yunan ilerleyişine karşı Batı Anadolu'da Ödemiş savunması için yapılan İlkkurşun Savaşı yörede gerçekleşen ilk Kuva-yı Milliye hareketidir. Bu hareketin ardından sadece Ödemiş ve civarında gönüllülerin, efe ve zeybeklerin katılımıyla altı cephe kurulmuştur. Bu cepheler ve komutanları şöyledir: Bozdağ Cephesi Postlu Mestan Efe, Halkapınar Cephesi Mursallı İsmail Efe, Kaymakçı Cephesi Gökçen Hüseyin Efe, Çaylı Cephesi Keleş Mehmet Efe, Bademye Cephesi Kör Bayram Efe, Beydağ-Emirli Cephesi Dikileç Koca Mustafa Efe. Bu komutanlardan başka Beydağ İlçesi'nden Kuva-yı Milliye'ye katılanlar ise şunlardır: Avuncular Köyünden Şahbaz, Nuri TABAK, İbrahim PULCU, Ahmet KİREMİTÇİ, Tabaklar Köyü'nden Hacı Hüseyinoğlu Molla Ahmet, Abdullah Efendi, Erikli Köyü'nden İsmail Hakkı, Saraç Ali Rıza ÖZTÜRK, Yeniyurt Köyü'nden Ali Molla, Beyköy'ünden Hacı Ahmet, Halı Köylü Araplı Hasan, Yağcılar Köyü'nden Koca İbrahim ve ismini bilemediğimiz pek çok kahraman…

23–24 Haziran 1919'da Beydağ'ın Yunan askerleri tarafından işgaliyle Beydağ halkının acı ve hüzün dolu günleri başlamıştır. İlk işgali gerçekleştiren Efzon birlikleri halka insanlık onuruyla bağdaşmayacak her türlü mezalimi yapmıştır. Beydağ halkı Nazilli yoluyla

Kuyacak'a ve Denizli köylerine, Karacasu ve Bozdoğan ilçelerine göç etmek zorunda kalmıştır. Bu muhacirlikleri iki defa olmuş ve bu geliş gidişler halkı perişan etmiştir. Korkutup kaçırarak halkı yıldıracağını sanan Yunan askeri bu yöredeki direnişi kırmayı başaramamıştır. Cephelerde giderek direnişin ve Kuva-yı Milliyecilerin sayısının artması, idari ve mali bir takım sorunları da doğurmuştur. Bir yandan Kuvayı Milliye örgütlenmesinin merkezileştirilmesi, düzene sokulması ve silah gücünün arttırılması; diğer yandan da Kuva-yı Milliye birliklerinin yiyecek, giyecek ve donatım gibi ihtiyaçlarının karşılanması için bölgesel kongreler düzenlenmiştir.

Beydağ'ı da içine alan bölgenin kaderini tayin etmek için 19 Eylül 1919'da toplanan II. Nazilli Kongresine; Antalya, Burdur, Isparta, Denizli livaları, Apa, Atça, Alaşehir, Eşme, Eğirdir, Bademli (Bademiye), Beydağ (Balyambolu), Buldan, Bozdoğan, Çal, Çivril, Çardak, Honaz, Dalama, Sarayköy, Sultanhisar, Keçiborlu, Sandıklı, Güney, Tavas, Garbikaraağaç, Kadıköy (Babadağ), Karacasu, Karahayıt, Kuyucak, Nazilli ilçe ve nahiyelerinden ikişer delege katılmıştır. Beydağ Bucağı'ndan II. Nazilli Kongresi'ne, Balyambollu İsmail Hakkı ve Abdullah Efendi katılmıştır. Nazilli Kongrelerinde, askerleri silahlandırmak, cepheye gerektiği kadar asker ve yiyecek göndermek, oluşturulan Heyet-i Milliye'nin görevi olarak kabul edilmiştir.

Alınan bu karar gereğince Büyük ve Küçük Menderes arasındaki dağların platolarına topçu bataryalarının çıkarılması için araba yolu yapılması istenmiş, Nazilli ve çevresindeki halk yol yapımında görevlendirilmiştir. Nazilli-Sinekçiler-Beydağ yaylası arasındaki top yolu, Beydağ halkının katkılarıyla 12 Haziran 1920'de bitirilmiştir. Beydağ halkı, canını dişine takarak Kuva-yı Milliye birliklerinin top, cephane gibi askeri malzemelerinin yanı sıra çeşitli iaşelerinin taşınmasında da katkıda bulunmuştur. Kurtuluş Savaşı'nda, İnebolu'dan Ankara'ya cephane taşınan ve İstiklal Yolu olarak bilinen yolun bir benzerinin Milli Mücadelenin İlkkurşunla başladığı yöremizde, Kuva-yı Milliye birliklerinin askeri ihtiyaçlarını karşılanmak için Beydağ halkı tarafından yapılmış olması gurur vericidir. Kuva-yı Milliye birliklerine ve dolayısıyla Milli Mücadele'ye çok büyük katkılar sağlayan bu yola Beydağ Belediye Meclisi, 9 Şubat 1993'te "Kuva-yı Milliye Yolu" adını vermiştir.

Beydağ halkından Kuva-yı Milliye'ye katılanlar, Beydağ ve Nazilli cephelerinde çarpışmayı vatan görevi saymışlar ve İstiklal Madalyası talebinde bulunmamışlardır. Beydağ halkından asker olarak Kurtuluş Savaşı'na katılanlar ise 3. Ordu'da vatanı savunmuşlardır.

24 Haziran 1919'dan 2 Eylül 1922'ye kadar Yunan işgali ve yönetimi altında geçen dönemde Beydağ halkı, bir yandan işbirlikçi azınlıklarla ve işgal kuvvetleriyle diğer yandan da İstanbul yönetiminin Milli Mücadele karşıtı tutumuyla mücadele etmiştir.

İlçemizin adı Nereden Geliyor?

Beydağ İlçesi'nin coğrafi konumu yönünden doğanın zengin oluşu, insanların ilk çağlardan beri beğenisini kazanmıştır. Bu yönden Beydağ, tarihin ilk çağlarından bu yana çeşitli kavimlerin yerleşip yaşadığı alanlardan olmuştur. Dünün ve bugünün Beydağlıları, doğanın onlara bağışladığı, güzel iklim, bereketli topraklar üstünde yaşamlarını sürdürürken geleceği düşünememişlerdir. Bu bakımdan tarihi ile ilgili araştırma yapmak güçleşmiştir.

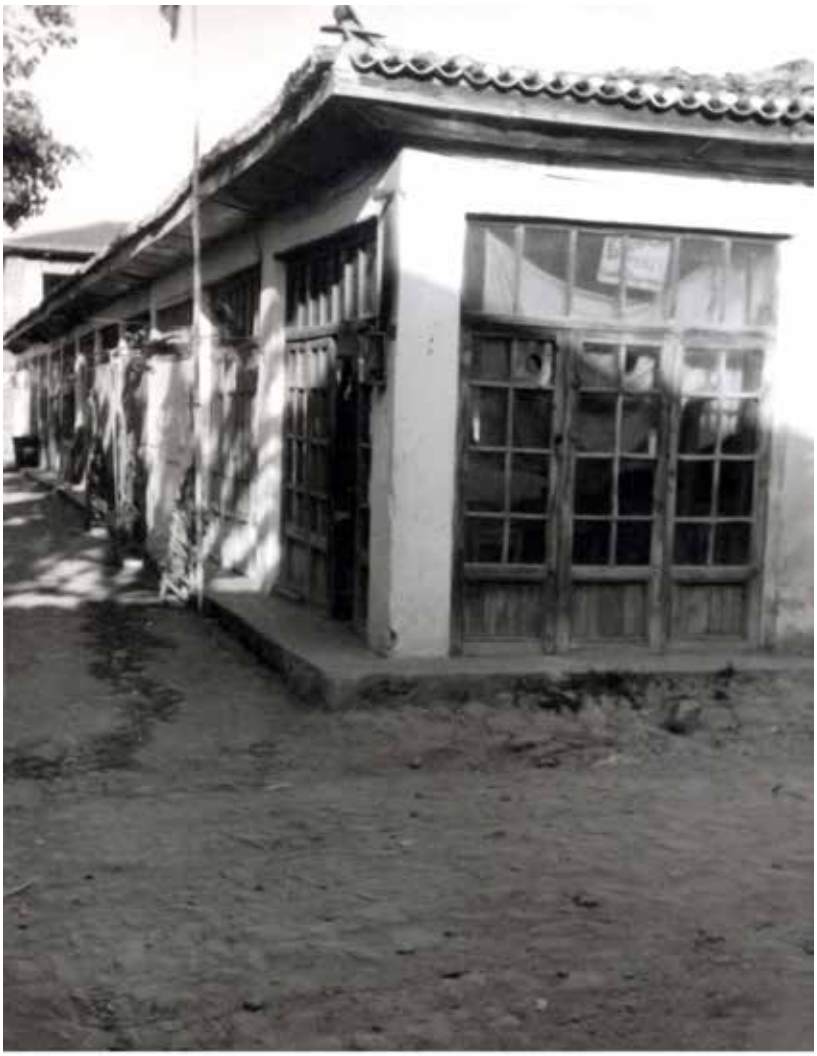

Eski Belediye Binası - 1962

Bilerek veya bilmeyerek eski köy ve şehir adlarının değiştirilmesi, tarihi kalıntıların, ören yerlerinin talan edilmesi, küçük çıkarlar uğruna, sit alanlarının inşaata açılması, yörenin tarihi araştırmalarını güçleştirmektedir.

Yöremizin iklimi ve bereketli topraklarından dolayı, Etiler'den de önce yerleşim yeri olduğunu belgeleyen kalıntılar mevcuttur. Bu bakımdan, Beydağ İlçesi'nin adı da zaman zaman değişmiştir.

Prof. Dr. Louis Robert, "Pek çok yer adının sonuna eklenen Polis kelimesi, doğal koşullarda bol, boli, bolu şeklinde günümüze ulaşmıştır. Bir örnek ile kanıtlamak gerekirse, İsauria'da barış kenti anlamına gelen antik (İrenepolis) adının îrenebol şekline dönüştüğüne işaret etmek yeterli olacaktır." demektedir.

Greklerde şehir kelimesinin karşılığı "Polis"dir. Polis adını taşıyan şehirler, bir saray ve çok kere, bir mabet meydanına yelpaze şeklinde gelen sokakların kenarlarında dizilmiş evlerden meydana gelirdi. Örneğin İstanbul; Bizanslılar zamanında Kostantinopolis şehri olarak kurulmuştur. Türkler elinde, Kadıköy, Karaköy, Erenköy, Ortakoy, Vaniköy gibi köylerin birleşmesi ile İstanbul oluşmuştur.

Prof. Dr. Bilge Umar, "Palaipohs", Helen dilinde, eski kent demektir. Bu ad yakın zamana kadar Balyambolu olarak kullanılıyordu. Beydağ İlçesi'nin adı Osmanlılara kadar, Palaiapolis adının değişik şekilleri ile (Palyapolis, Palaiapolis, Nikapolis, Palaipo-lis, Palaioupolis, Paloeopolis, Algiza, Palaiapolis) olarak gelmiştir. Bu şehrin adları ile yerlerinin de değişmiş olabileceği düşünülebilir. Nitekim M.S. IV. asırda Pisikoposluk merkezi olduğu zamanlar, kalenin batısında, Evliya Çelebi'nin geldiği zamanlar (1671) şehir kalenin doğusunda, Vakıf Tarla tarafında bulunduğu belirgin olmakla beraber, Beyköy`deki şehir kalıntısının tarihini belirlemek, arkeologların ilgisini beklemektedir.

Piskoposluk merkezi olmadan, önceki tarihlerde Kilbianni-saların şehir devletlerinden olduğunu, Koloe ile birlikte para bastırdıklarını, bilmekteyiz. Bu şehir devletleri ilk İyonya'da kurulmuş olmalıdır. M.Ö. 7 yüzyılda, tanrıların yurdu olarak kabul edilen "AKRAPOLİS" ismini almıştır.

Aka'lar, Hititler zamanından kalma şehir ve kasabaları bulup yerleşirken, şehri sınırlı bir bölgenin siyasi ve kültür merkezi durumuna sokarak "Polis" kavramının özünü oluşturmuşlardır. O günkü düşünceye göre şehir, çevresini oluşturan surlarla değil, özgür yurttaşlarıyla temsil olunurdu. Böylece şehir devleti olmakla, toplum devleti olduklarını da kanıtlıyorlardı. Palaiapolis'da (Beydağ) o çağda kabile toplantılarının yerini halk meclisleri almıştır.

"O devirde şehir devletleri o kadar çok ve sıktı ki, uzun boylu bir insan yattığı zaman ayakları için pasaport kestirmek gerekirdi." di-

yor Halikarnas Balıkçısı.

Köy adlarına ve köylerdeki aşiret, boy, oymak, sülâle adlarına bakarak, Türkler'in ilk önce Beykoy'üne gelip yerleşmiş olabileceği kanısına varabiliriz. Beyköy, Çukuroba, Çakallar, Ağalar, İnnecikler, Macarlar mahallelerinin adları buna birer örnektir. Bunların geliş tarihleri belli değildir. Çukuroba Mahallesindeki mezar taşları yok edilmeseydi bu konuyu aydınlatabilirdi. Mezar taşları, antik buluntular, etnografik eserler, Abdullah Efendi Medresesi'nde korunmalıydı.

1327 yılında Bodemya (POTEMİA) ya, Aydınoğlu Mehmet Bey'in, oğlu İbrahim Bahadır Bey'i vali (emir) ataması ile, Beydağ Bademye Emirliği'ne bağlanmıştır.

1430-1440 yıllarında Beydağ'ın adı "Karye" olarak geçmektedir.

1453'den itibaren Tire'ye bağlı kazalardandır.

Î. Cavit, Aydın Vilâyetine Mahsus Salnamesinde: "Ödemiş Kazası'nda Ahvali Tarihiyesi bölümünde: şehrin ismi ile ilgili olarak, kelimenin Yunanca "Eski Şehir" manasında olan Palaia-polis'dir." der.

1671 yılında Beydağ'ına gelen Evliya Çelebi "Biyan kökü çok olduğundan, biyanbol'dan galat olarak verilmiştir." demiştir.

1672'lerde Balyambolu olarak adı sayılı kazalar arasında geçer.

1831 Aydın Sancağı'nın (Kaza-i Balyambolu 6180 nüfuslu) kazasıdır.

1867 yıllarında Balyambol'un nüfusu azalmış, nahiye olmuştur.

1927-1928 İzmir Vilâyet Salnamesinde Beydağ bucak merkezi belediyeliktir. Bütçesinin de 4.048 Lira olduğunu görürüz. Bu tarihten sonra da belediyelik kaldırılmıştır çünkü nüfusu azalmıştır.

Balyambolu adı 1926 yılı, İzmir Vilâyeti Meclis-i Umumisinin kararı ile BEYDAĞ olarak değiştirilmiştir.

Bucak (nahiye) yönetimi 88 yıl içinde, bucak merkezi Adaküre, Beyköy, Pazaryeri olarak yer değiştirmiştir. 1955 yılında da Bucak örgütü kaldırılmıştır.

1927 yılında nüfus azlığı ile kaldırılan belediyelik, 37 yıl sonra 1964 yılında tekrar verilerek Belde olmuştur.

Beydağ 121 yıl sonra 1988 yılında tekrar İlçe yönetimine kavuşmuştur.

Coğrafi Konumu

Beydağ, Ödemiş İlçesi'nin güneydoğusunda, 30 km. mesafede, Küçük Menderes havzasında, Aydın Dağları'nın eteklerinde kurulmuş eski ve toplu bir yerleşim merkezidir.

Beydağ İlçesi'nin doğusunda Nazilli İlçesi, güneyinde, Nazilli ve Sultanhisar İlçeleri, kuzeyinde Kiraz İlçesi, kuzeybatısında Kaymakçı Bucağı, batısında Bademli Bucağı vardır. İlçe sınırları içerisinden Küçük Menderes nehri ve bu nehrin en büyük kolu olan Tesavra çayı geçer. (Yazın sulama nedeniyle yataklarından su kalmaz.)

Beydağ, İzmir İli'ne 142 km., Ödemiş İlçesi'ne 30 km., Nazilli İlçesi'ne 38 km. mesafededir. Ödemiş ve İzmir'e ve Nazilli'ye devamlı açık yolla ulaşım sağlanmaktadır. Köy Hizmetlerince ikinci bir yol Beyköy-Sinekçiler güzergâhından Nazilli'ye açılmıştır. Beydağ 21 mahallesine ve çevre bucaklara devamlı açık yollarla bağlıdır. Beydağ'ın ulaşım sorunu yoktur.

Bergama
Dikili
Aliağa
Foça
Menemen
Karaburun
Çiğli
Konak
Karşıyaka
Bornova
Urla
Güzelbahçe
Buca
Menderes
Tire
Torbalı
Selçuk
Ödemiş
Kınık
Bayındır
Kiraz
Beydağ

İlçemizin Ekonomisi

Beydağlı halkın büyük bir bölümü tarım ve hayvancılıkla geçimini sağlamaktadır. Bölge toprağı çok verimli olmasından ve iklim koşullarının da uygunluğu nedeniyle aynı topraktan bir yılda iki veya üç ürün elde edilebilmektedir. Hayvancılık ise daha çok ovada ve merkezde büyükbaş hayvancılık başta olmak üzere, küçükbaş hayvanda beslenmektedir. Tarım ve hayvancılıkta aile ziraatı özelliği göze çarpar. Ziraatta modern aletler kullanılır. Birçok yöreye göre gerek tarımda gerekse hayvancılıkta daha bilinçli çalışma yapılır. Tarımsal ekonomide en önemli yeri kestane, incir ve zeytin almaktadır.

İlçemizde yıllık 2500 ton kestane, 1500 ton incir, 750 ton zeytinyağı üretilmektedir. Ayrıca Halıköy'ün Ovacık Yaylası'nda 1000 tona yakın barbunya yetiştirilmektedir. Hayvancılığın hızla geliştiği ilçemizde, ovamızın büyük bir bölümü hayvan yemi olarak kullanılan silajlık mısır ekilmektedir. Bunun yanında meşhur patatesimiz, karpuz, domates ve biberimiz de çiftçimizin önemli gelir kaynaklarındandır. Son 10 yıldır hayvancılık halkımızın en önemli gelir kaynağı durumundadır. Özellikle büyükbaş hayvancılık modern tesisleriyle her geçen gün gelişerek, büyümektedir. Günlük ortalama 50 ton civarında süt toplanarak mandıralara satılmaktadır. Sanayisinde en önemli yeri zincir fabrikaları alır. Bu fabrikalarımızda hayvan besi zinciri, kar zinciri ve çivi üretilir. Yaklaşık 200 kişiye istihdam sağlayan bu tesislerin ilçemize önemli ekonomik katkısı vardır. Bir zamanlar maden kasabası olan ilçemiz, Etibank Halıköy Maden İşletmesi'nin 1994 yılında kapatılmasıyla, ilçemiz ekonomisi kötü yönde etkilenmiştir. 2007 yılında özelleştirilen tesislerde antimuan madeni çıkartılmakta

ve 50 kişiye istihdam sağlamaktadır. Küçük el sanatları da oldukça gelişmiştir. Marangozluk, terzilik, ayakkabı imalatı, demir doğramacılığı ve çilingirlik başta gelmektedir. Çok çalışkan olan Beydağlı kadınlar, tarım ve hayvancılığın dışında kalan zamanlarda iğne oyası ile dantel işleyerek ev ekonomisine katkıda bulunmaktadırlar.

"Başında pırlanta cevizli dağları
Önünde akar Menderes ayağı
Bir baştan bir başa bağı bahçesi
İnan ki cennetten güzelsin Beydağı..."

BEYDAĞ KÜLTÜR MERKEZİ

Beydağ İlçemiz'de İzmir Kalkınma Ajansı'nın (İZKA) 2015 yılında uygulamaya koyduğu 2015 Yılı İlçeler Arası Gelişmişlik Farkının Azaltılması Mali Destek Programı'ndan yararlanılarak Beydağ Belediyesi Kültür Merkezi ve Konuk Evi inşa edilmiştir.

Çok amaçlı kültür merkezi bodrum + 3 katlı olarak planlanmış olup, binanın bodrum katında 44 m2 çamaşırhane, 69 m2 Spor Salonu, zemin katında 125 m2 kafeterya (100 kişi kapasiteli), 28 m2 mutfak, 2 adet 13 m2 yerel ürünler satış yeri, birinci katta 109 m2 (98 kişilik) cep sineması, tiyatro gösterileri için sahne, çok amaçlı sergi ve teşhir salonu, ikinci katında ise 9 adet 16 m2 konuk evi odası ve çatı katında 235 m2 restoran ile mutfak yapılmıştır.

BEYDAĞ BELEDİYESİ KONUK EVİ

Misafirlerimizi ağırlamaya hazırız

BARAJ KIR LOKANTASI

İlçemiz Aktepe Mahallesi, Çolaklar Mevkii'nde İzmir Bölge Orman Müdürlüğü'nden 01.06.2010 tarihinde, 10 yıllığına kiralamış olduğumuz, 6.1 hektar alanlı Beydağ Barajı C Tipi Mesire yerinde vatandaşlarımıza daha iyi hizmet sunmak için birçok yatırım yaptık. Bölgemizde Beydağ Barajı'ndan dolayı oluşan turizm potansiyeli dikkate alındığında, uzun vadeli daha birçok projeyi hayata geçirmeyi planlamaktayız.

KIZLAR GENCERİ

İlçemizde Ramazan ve Kurban Bayramlarının 3. günü düzenlenen "Beyköy Bayramı Kızlar Genceri" en büyük geleneklerimizden biri haline gelmiştir. Yıllar önceki kutlamalardan bu yana kalan mirasımız olan bu bayramda Beyköy ve çevre köylerde yaşayan erkekler ile kızlar tanışmak için 600 yıllık Çınar Ağacı'nın yolunu tutuyorlar. Birbirlerini beğenen çiftler ilişkilerine başlamak için konuşmaya başlıyor ve Çınar Ağacı'nın altından birlikte ayrılıyorlar ve böylece evliliğe ilk adımlar bu ağacın altında atılıyor. Nişanlı çiftlerin de büyük rağbet gösterdiği çınar altının meşhur salıncağı, damat adaylarını terletiyor. Yeni nişanlı kızın bindiği salıncak; hızlı bir biçimde, yükseğe çıkacak şekilde sallanıyor. Gelin adayı korkup, ayaklarını salladığında, nişanlısı salıncağı sallayanlara lokum, helva ısmarlayarak ve para vererek, yavaşlamasını sağlıyor. İlçemiz için büyük bir değer olan Beyköy Bayramı Kızlar Genceri, ziyaretçilerin de büyük ilgisini çekiyor.

Beyköy Kahve Meydanı

Beydağ ilçemizin simgelerinden biri olan, yıllara yenik düşen ve yıpranan Beyköy Kahve Meydanı için oluşturulan projemizi tamamladık. Kahve Meydanının doğallığını bozmadan doğal taşlarla, çim ve yeşil alanlarla peyzaj çalışmasıyla, ahşap oturma grupları ve havuz ile günün her saatinde vakit geçirmeye uygun bir alan oluşturduk; kültürünü, tarihini, doğal dokusunu bozmadan, geçmişten gelen Beyköy mirasını gelecekle buluşturup yeniden güzelleştirip ve modern bir görünüme kavuşturduk. Sıcak yaz havalarında vatandaşlarımızın rahat nefes alıp dolaşabilmeleri ve vakit geçirebilmeleri için eşsiz manzarasıyla Beyköy Meydanı'nı en güzel haliyle vatandaşlarımızın hizmetine sunduk.

BEYDAĞ KALESİ

Bölgede tek kale, başka yok...

1200'lü yıllarda inşa edildiği tahmin edilen Beydağ Kalesi'ndeki kazı çalışmaları Beydağ Belediyesi'nin desteğiyle tamamlanmıştır. Trakya Üniversitesi arkeoloji bölümü öğrencilerince, Yrd. Doç. Dr. Özkan Ertuğrul gözetimindeki kazılara Trakya Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi ve İstanbul Üniversitesi'nin arkeoloji, sanat tarihi ve resim bölümlerinde eğitim gören toplam 46 öğrenci katılmıştır. Restrator Yrd. Doç Dr. Hüseyin Akıllı'nın da eşlik ettiği kazılarla Beydağ'ın geçmişi aydınlatılmıştır. Çok hassas şekilde sürdürülen kazılarda Roma döneminde kaldığı tahmin edilen eserlere rastlandığı öğrenilirmiştir. Kazı çalışmalarında çalışan öğrencilerin barınma, beslenme gibi ihtiyaçlarının tamamı Beydağ Belediyesi tarafından karşılanmıştır.

Kap parçaları- Cam

Haç Parçası- Bronz

Opus sectile döşeme kalıntısı

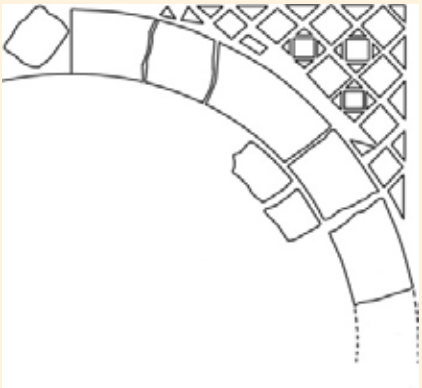

Pramidal Ağırlık- P.T

Sikke- Bronz

Tarihin Sessiz Çığlığı;

Lidya Uygarlığının en görkemli izlerinden olan eski Çiftlik Köyü'nün 200 m kuzeyinde bulunan tümülüsteki Kaya Mezarları tarih ibresinin genişliği ile bize tarihimizin ne kadar eskilere dayanabileceği hakkında ipuçları vermektedir. Geçmişi Milattan Önceki yıllara dayandığı saptanan Kaya Mezarlarını ilçemiz turizmine kazandırarak benimsemek, korumak ve gelecek nesillere aktarmak bizim görevimiz. İlçemiz turizmine kazandırarak ilçe ekonomisini hareketlendirmek için inceleme ve çalışmalarımız devam ediyor.

"KAYA MEZARLARI"

600 Yıllık ÇINAR AĞACI

İnsan; Osmanlı dönemi havasını solumuş, 600 yıllık Ulu Çınar ağacının altında otururken maziye dalıp gidiyor. Buram buram tarih kokan, kültür medeniyetlerini cömertçe sunan bu iklim, bizlere doğanın muhteşem gizemini gözler önünde sergiliyor. Gövdesinin içi çürümeden dolu olarak bulunan bu anıt ağaç koruma altına alınmıştır.

BEYKÖY ŞELALE

Beydağ merkezine 3 km. uzaklıkta Beyköy Mahallesi'nde bulunan, muhteşem manzaralı "Şelale'ye" Beydağ içinden geçerek ulaşılabilirsiniz. Şelale ve çevresi gerçekten görülmeye değer yerlerden...

BEYDAĞ KALESİ UYANIYOR

Beydağ Kalesi içerisindeki eski "Hükümet Konağı Binası" yeniden yapılarak ayağa kaldırılıyor

Kazı çalışmaları tamamlanan Beydağ Kalesi üzerindeki, yıkılan Hükümet Konağı Binası; İzmir 2 Numaralı Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 27.02.2014 tarih ve 3452 sayılı kararı ile 1. grup korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı olarak tescillenmiştir. İzmir 2 Numaralı Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nca da rölöve, restitüsyon, restorasyon projeleri Hükümet Konağı yapısının, hazırlanan restitüsyon etüdü doğrultusunda, kent belleğinin sergilenmesi yönelik kültürel bir işlev kazandırılmak üzere yapının tekrar ayağa kaldırılmasına ve Bizans Bazilikası'na ait duvar ve temel kalıntıları ile mozaiklerin teşhirlerini sağlanması kararı alındı. Projeleri İzmir 2 Numaralı Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından onaylanan Beydağ Kalesi içerisindeki eski Hükümet Konağı Binası'nın yeniden yapılarak ayağa kaldırılması ve çevre düzenlemesi için, İzmir Kalkınma Ajansı'nın 2017 Yılı Kültür Varlıklarının Korunması ve Yaşatılması Amaçlı Mali Destek Programı'na başvuru amaçlı müracaatta bulunulmasına Belediye Meclisimizin 05.01.2018 tarih ve 13 sayılı kararı ile onay verilmiştir. "Beydağ Kalesi Uyanıyor" projemize hibe desteği olmak için İzmir Kalkınma Ajansı'nın 2017 Yılı Kültür Varlıklarının Korunması ve Yaşatılması Amaçlı Mali Destek Programı'na başvuru yapılmıştır. Ödemiş Müze Müdürlüğü 27.02.2018 tarih, E.175775 sayılı yazısı ile projemize iştirakçi olmuştur. "Beydağ Kalesi Uyanıyor" projemiz İzmir Kalkınma Ajansı'nın 2017 yılı Kültür Varlıklarının Korunması ve Yaşatılması Amaçlı Mali Destek Programı'ndan hibe almaya hak kazanmıştır.

Tamamlandığında ilçemiz tarihine büyük bir ışık tutacak, ilçemizin kültürel yönden tanınmasına katkı sağlayacak olan ve "Kent Müzesi" olarak kullanılacak olan "Beydağ Kalesi Uyanıyor" projemizi hayata geçirmek için ihale edilmiş olup, 28.01.2019 tarihinde ise yüklenici firma ile sözleşme imzalamıştır. 01.02.2019 tarihinde iş yeri teslimi yapılan projenin yapımı devam etmektedir.

Beydağ'da yetişen önemli değerler

İSMAİL HAKKI AYDINOĞLU

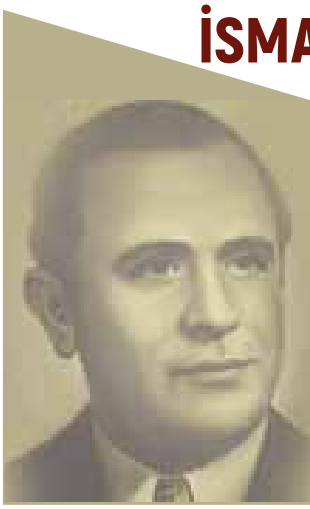

1933 yılında İlçemiz Erikli Mahallesinde (köyünde) doğdu. Babası aynı mahalleden Ali Molla'dır. İlk ve orta öğrenimini Beydağ'da tamamladı. Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu. T.C. Merkez Bankası Başkanlığı, Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığı yapan İsmail Hakkı Aydınoğlu bir dönem de İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü de yapmıştır. Beydağ'ımızın yetiştirdiği ender kıymetlerdendir.

MUHAMMET OĞUZ YILMAZLAR

Jandarma Levazım Kıdemli Albay

1952 yılında Erikli Köyü'nde doğmuştur. İlköğrenimini köyde tamamlayıp 1 yıl terzi çıraklığına gitmiştir. Terzi çıraklığında eğitimine devam etmeye karar vererek Ödemiş Ortaokulu'na gitmiş ve daha sonra da Kuleli Askeri Sınavlarına katılıp başarılı olmuştur. 1974 yılında Kara Harp Okulu'ndan başarılı bir dereceyle mezun olmuştur.

Türk Silahlı Kuvvetlerin önemli yerlerinde; Çanakkale, İstanbul, Mardin, Diyarbakır, Ankara ve en son tekrar İstanbul'da Jandarma Levazım Kıdemli Albay olarak görev yapmıştır.

Beydağ'ımıza bir acemi askeri birlik getirmek için çabalamış 02.12.2003 tarihinde beklenmedik bir kalp krizi ile aramızdan ayrılmıştır. Beydağ'ımızın kıymetli değerlerinden olan YILMAZLAR'ın ilçemize acemi birlik getirmeye ömrü yetmemiştir.

İzmir ili
Bergama
Kınık
Dikili
Aliağa
Foça
Menemen
Karaburun
Karşıyaka
Çiğli
Bornova
Konak
Balçova
Narlıdere
Güzelbahçe
Buca
Kemalpaşa
Çeşme
Urla
Gaziemir
Bayındır
Ödemiş
Kiraz
Seferihisar
Menderes
Torbalı
Tire
Selçuk
BEYDAĞ

BEYDAĞ İLÇESİ
KİRAZ İLÇESİ
ÖDEMİŞ İLÇESİ
Karaman'a
Yenişehir'e
Yenişehir'e
Mersinlidere'ye
Urumbek
Kavaklıdere mh
Beyler
Karudere Oya
KURUDERE
Kokarca
Yenidoğanlar'a
Ödemiş'e
Çiftekuyular
BEYDAĞ
Kullar
Böğlikler
ÇİFTLİKKÖY
BAKIRKÖY
Dere Mh
Örenler
Hacıisa
SARIKAYA
Demirciler
KARAOBA
EĞRİDERE
Abaçyatağı
YK.TOSUNLAR
Değirmen mh
Ovacık
Çamcılar
Bağlar
Çamlıburun
MENDERES
Yonuç
YEŞİLTEPE
YK.AKTEPE
Deliktaş
Hacıaliler
YAĞCILAR
Palamutçuk mh
Kılıbarak
HALIKÖY
BEYDAĞ
A. Mutaflar
MUTAFLAR
Alakaya
Yörükler
Süleymanlar
Cevizdibi
ALAKEÇİLİ
PALAMUTÇAY
ADAKÖRE
Avcılar
Aksu'ya
YENİYÜRT
ERİKLİ
ÇAMLIK
Bıçakçı'ya
Ovacık
TABAKLAR
ÇOYLAKLAR
Darıovacık Yaylası
Beşçatal Yaylası
Kaşıkçılar'a
Caferler'e
Sinekçiler'e
NAZİLLİ İLÇESİ
SULTANHİSAR İLÇESİ
AYDIN İLİ